

Vergaderjaar 2003–2004

29 640

Wijziging van de wet tot wijziging van de Vleeskeuringswet en de Warenwet inzake de heffing van retributies, de Vleeskeuringswet en de Wet op de economische delicten

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen

Op 8 november 2001 is de wet tot wijziging van de Vleeskeuringswet en de Warenwet inzake de heffing van retributies (Stb. 2001, 601), verder te noemen: wetswijziging van 8 november 2001, in werking getreden. Bij deze wetswijziging is onder meer artikel 30a van de Vleeskeuringswet, hierna te noemen: de wet, gewijzigd. Ingevolge dat artikel konden met het oog op nakoming van internationale overeenkomsten bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regelen worden gesteld waarbij van de voorgaande bepalingen van de wet kon worden afgeweken. In artikel III van de wetswijziging van 8 november 2001 is bepaald dat artikel 30a van de wet zoals dat luidde onmiddellijk voor de inwerkingtreding van de wetswijziging, nog gedurende vier jaren na de inwerkingtreding van de wet van toepassing is op algemene maatregelen van bestuur die reeds van kracht waren bij de inwerkingtreding van deze wet. Binnen die termijn dienen, aldus de memorie van toelichting, de noodzakelijke wijzigingen in de wet zelf te worden aangebracht. Het betreft een zestal algemene maatregelen van bestuur alsmede een groot aantal ministeriële regelingen. Bij het opstellen en de behandeling van de wetswijziging van 8 november 2001 was nog niet bekend dat naar verwachting met ingang van 1 januari 2006 een EG-verordening betreffende officiële controles van diervoeders en levensmiddelen van kracht zal worden. Daarnaast worden rond die datum tevens een EG-verordening betreffende levensmiddelenhygiëne, een EG-verordening betreffende specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong en een EG-verordening voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong van kracht. In de laatste drie genoemde verordeningen worden hygiëne voorschriften gesteld. De EG-verordening betreffende officiële controles van diervoeders en levensmiddelen regelt vervolgens de officiële controles op die voorschriften. In deze verordeningen, in de wandelgang aangeduid als het Levensmiddelenhygiëne pakket, worden de huidige middelvoorschriften vervangen door doelvoorschriften. Dit brengt met zich mee dat veel gedetailleerde voorschriften vervallen en alleen tamelijk algemeen geformuleerde doelvoorschriften zijn opgenomen. Verder wordt aan de producent de verplichting opgelegd om aan te tonen dat zijn producten aan die doelvoorschriften voldoen. Dit moet de producent aantonen met behulp van

risico analyse en controle van kritische punten in het productieproces. Dit wordt meestal aangeduid als Hazard Analysis and Critical Control Points (HACCP) methodiek. Deze nieuwe benadering waarbij middel- door doelvoorschriften worden vervangen en de producent verplicht is om met behulp van HACCP aan te tonen dat zijn producten aan de doelvoorschriften voldoen, vraagt een geheel andere opzet van de wetgeving. Deze gewijzigde opzet zal naar verwachting dusdanig ingrijpende gevolgen voor de wet hebben en van invloed zijn op de noodzakelijke wijzigingen ten gevolge van de wijzigingswet dat het, gelet op de complexiteit en arbeidsintensiviteit van de daarmee samenhangende werkzaamheden, weinig zinvol zou zijn thans de in artikel III van de wetswijziging van 8 november 2001 bedoelde algemene maatregelen van bestuur en de daarop gebaseerde ministeriële regelingen te inventariseren op van de wet afwijkende bepalingen en die in de wet zelf op te nemen. Gelet op de hoeveelheid werk die de noodzakelijke aanpassingen met zich mee zouden brengen zou dat bovendien niet binnen een redelijke termijn te verwezenlijken zijn. Om die reden wordt voorgesteld de in artikel III genoemde termijn met vier jaren te verlengen, waardoor tevens een veiligheidsmarge wordt ingebouwd voor het geval dat de EG-verordeningen pas na 1 januari 2006 van kracht zullen worden.

Naar het zich laat aanzien zal binnen die verlengde termijn meer duidelijkheid ontstaan over de wijze waarop de regelgeving op het gebied van de voedselkwaliteit in het algemeen en de vleeskeuring in het bijzonder in de toekomst vorm zal krijgen. Overigens staat niets er aan in de weg om binnen die periode de noodzakelijke wijzigingen in de uitvoeringsbesluiten op te nemen.

Daarnaast wordt voorgesteld de Wet op de economische delicten te wijzigen door overtreding van artikel 46a van de wet aan te merken als een economisch delict. Artikel 46a wordt grotendeels benut in verband met implementatie van Europese regelgeving, vaak bestaande uit verbodsartikelen waartegen direct moet kunnen worden opgetreden. De met het toezicht belaste ambtenaren hebben thans geen opsporingsbevoegdheid met betrekking tot dit artikel. Bij de wetswijziging van 8 november 2001 is dit wetsartikel abusievelijk niet meegenomen. Met het onderhavige wetsvoorstel wordt deze omissie nu rechtgezet. De Voedsel en Waren Autoriteit zal worden belast met de opsporing van de desbetreffende economische delicten.

Ten slotte wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om met het onderhavige wetsvoorstel een aantal verouderde artikelen die betrekking hebben op de rol van de gemeenten bij de keuring, uit de wet te verwijderen. Door de instelling van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (RVV) in 1985 is de uitvoering van de vleeskeuring van de gemeenten overgegaan naar het Rijk. Daarmee werd gekozen voor een centralisatie in het kader van de vleeskeuring. Sinds 1 januari 2003 maakt de RVV onderdeel uit van de Voedsel en Waren Autoriteit.

Administratieve lasten voor het bedrijfsleven

Met betrekking tot de vraag of het onderhavige wetsvoorstel administratieve lasten voor het bedrijfsleven met zich mee zal brengen, kan worden opgemerkt dat dit niet het geval zal zijn. Het voorstel is voorgelegd aan het Adviescollege toetsing administratieve lasten, welk college heeft besloten het wetsvoorstel niet te selecteren voor een toets op de gevolgen voor de administratieve lasten voor het bedrijfsleven.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel II

A, G, J, N en Q

Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt de opschriften (onderdelen A, J, N en Q) te moderniseren en Aanwijzing 80 van de Aanwijzingen voor de regelgeving toe te passen op artikel 17, eerste en vierde lid (onderdeel G).

B, C, D, E, I, K, L en R

In het algemeen deel is uiteengezet dat met de instelling van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees de uitvoering van de vleeskeuring in 1985 is gecentraliseerd en van de gemeenten naar het Rijk is overgegaan.

De artikelen 5, eerste lid, 6, 7, 10, 20, 20a, 21, 22, 23, 26 en 46 hebben alle geheel of gedeeltelijk betrekking op die oude niet meer bestaande situatie. Met het onderhavige wetsvoorstel wordt de wet met de huidige situatie in overeenstemming gebracht.

F

Blijkens artikel 11, tweede lid, van de wet vervalt de vergunning indien het dier niet is geslacht binnen tweemaal vierentwintig uur na de dag waarop de keuring plaatsvond.

Deze termijn kan ingevolge dat artikellid tweemaal telkens met ten hoogste tweemaal vierentwintig uur worden verlengd.

Deze bepaling is, gelet op onderdeel 25 onder Hoofdstuk VI (Keuring voor het slachten) van Bijlage I bij het Besluit productie en handel vers vlees, verouderd. Volgens deze bepaling dienen dieren binnen 24 uur na aankomst in het slachthuis te worden gekeurd. Artikel 11, eerste lid, is in overeenstemming gebracht met die eisen.

Tevens dienen dieren, volgens diezelfde bepaling, binnen 24 uur na de keuring te worden geslacht.

Indien de slachting niet binnen die periode is gebeurd, moet de keuring worden herhaald om eventueel zich alsnog ontwikkelende ziekten of gebreken te kunnen opsporen. Om die reden kan de tweede volzin van het tweede lid vervallen.

H en M

De onder H voorgestelde wijziging betreft een aanpassing van ondergeschikte aard.

De voorgestelde wijzigingen in de artikelen 26a, eerste lid, 26b, eerste lid en 30a, eerste lid, (M) bieden de mogelijkheid om bepaalde in de desbetreffende algemene maatregel van bestuur in hoofdzaak geregelde zaken nader uit te werken. Het gaat hier om voorschriften die dikwijls wijziging behoeven en waarvan te voorzien is dat zij mogelijk met grote spoed moeten worden vastgesteld. Hierbij valt onder andere te denken aan het vaststellen van retributies.

O

Op grond van artikel 2, tweede lid, onder g, van richtlijn nr. 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden gebracht, wordt thans niet meer gesproken van eerste kantoren, maar van «grensinspectieposten», zijnde

inspectieposten die overeenkomstig artikel 6 van de richtlijn zijn aange-
wezen en erkend voor het verrichten van de veterinaire controles van
producten die uit derde landen bij de grens van een van de in bijlage I van
de richtlijn vermelde grondgebieden aankomen. Anders dan het thans
geldende artikel 27 geschiedt de aanwijzing van de grensinspectieposten
niet meer in overleg met Onze Minister van Financiën. De Commissie van
de Europese Gemeenschappen stelt op voorstel van de lidstaten de lijst
met grensinspectieposten vast. De Minister van Volksgezondheid, Welzijn
en Sport neemt deze lijst vervolgens over. De Minister van Financiën
speelt hierbij geen rol meer.

P

Afgekeurd vlees kan heden ten dage voor meer doeleinden worden
gebruikt dan die in de huidige bepaling worden genoemd. De voor-
waarden die hiervoor gelden zijn opgenomen in een drietal algemene
maatregelen van bestuur, te weten: het Besluit inzake vleesproducten,
vleesbereidingen en bepaalde andere producten van dierlijke oorsprong
uit andere lid-staten, het Besluit inzake vlees uit andere lid-staten en het
Besluit invoer producten van dierlijke oorsprong uit derde landen. Voorge-
steld wordt artikel 29, tweede lid, hieraan aan te passen.

Artikel IV

Bij de regeling van de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel is rekening
gehouden met de Tijdelijke referendumwet.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
J. F. Hoogervorst

De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
C. P. Veerman